

DOI: 10.31866/2410-1176.43.2020.220259

УДК 7.012:747

**СПЕЦИФІКА ІНТЕР'ЄРУ
СЕРЕДОВИЩА СУЧАСНИХ
КОВОРКІНГ-ЦЕНТРІВ**

Приходько Ксенія Олександрівна

Аспірантка,

ORCID: 0000-0002-7347-3226,

e-mail: prykhodko11@ukr.net,

Київський національний університет

культури і мистецтв,

вул. Євгена Коновальця, 36, Київ, Україна, 01133

Мета статті – виявити специфіку дизайну інтер'єру коворкінг-центрів у контексті створення унікальної робочої атмосфери крізь призму феномену середовищного простору; проаналізувати психосоціальні, корпоративні та фізичні аспекти дизайну інтер'єру. Методологія дослідження. У статті застосовано такі методи: узагальнення та систематизації науково-теоретичних відомостей з проблематики дизайну коворкінг-центрів, структурно-функціонального аналізу середовищного простору, аналізу середовища як категорії дизайну інтер'єру коворкінг-простору, системний метод, що посприяли дослідженню різноманітних елементів дизайну у взаємозв'язку, як складників єдиного цілого. Наукова новизна. З'ясовано особливості дизайну інтер'єру коворкінг-центрів у контексті створення унікальної робочої атмосфери крізь призму феномену середовищного простору; розглянуто середовищний простір коворкінг-центру в аспекті впливу на формування, розвиток і реалізацію здібностей особистості; проаналізовано психосоціальні, корпоративні та фізичні аспекти дизайну інтер'єру коворкінг-простору. Висновки. Виявлено, що дизайн інтер'єру коворкінг-центрів впливає на світосприйняття, настрій і працездатність особистості, що він розробляється з метою створення специфічної атмосфери відповідно до основних потреб відвідувачів та форми їхньої діяльності, реалізуючись завдяки схемі функціонального покращення, естетичного збагачення й поліпшення психології внутрішнього простору. У процесі формування реального середовища коворкінг-центру дизайнер синтезує візуальний, психологічний і діяльнісний контексти, декларуючи комплексність існування людини та її оточення. Середовищний підхід до проектування дизайну інтер'єру коворкінг-простору передбачає врахування потреб, звичок і переваг користувачів (орендаторів) центру, покращення відповідності професійної особистості й навколишнього середовища, морального задоволення та емоційної прив'язаності до місця.

Ключові слова: коворкінг-центр; середовищний простір; дизайн інтер'єру; просторова атмосфера

Вступ

Завдяки телекомунікаційним технологіям і вільному доступу до дематеріалізованої інформації та даних, що забезпечуються бездротовими, мобільними телекомунікаціями, відбувся розділ робочих місць на постійні й тимчасові (Bizzarri, 2010, р. 197). Загальновідомо, що розвиток інформаційних і комунікаційних технологій значно зменшив транзакційні витрати, пов'язані з подоланням просторів та розмаїттям місцеположення в ситуації, коли вплив цифрової промислової революції на можливу всюдисущість та демократизацію праці, суспільства й міського простору активно дискутується. Більше того, хоча інформаційно-комунікаційні технології сприяють високій гнучкості й гібридизації робочих місць, включно з незвичними місцями, такими як бібліотеки, кафе, ресторани, готелі й зали очікування в аеропортах, фрілансери та позаштатні працівники все ще потребують соціальної і професійної взаємодії, з метою зниження ризиків ізоляції, що є особливо високими в умовах роботи з дому (Moriset, 2014, р. 4). У цьому контексті наприкінці 2000-х рр. відбулося значне зростання інноваційних робочих місць, названих коворкінг-просторами.

Важливою частиною корпоративної культури є створення стимулюючого середовища, що не викликає стресів, для того, щоб людина могла працювати з максимальною віддачею. Креативність як важливий фактор конкурентоздатності компанії може набувати будь-яких форм; незалежно від завдання та ситуації, гармонійне середовище сприяє процесу творення. Саме робоче місце визначає рівень комфортності атмосфери, у якій людина відчуває себе впевненою у власній індивідуальності та знає, що може ділитися не втрачаючи, брати на себе відповідальність заради благ тих, з ким творчо й новаторськи працює.

Незважаючи на активну увагу до теми коворкінг-центрів у засобах масової інформації, у науковому співтоваристві проблематика дизайну інтер'єру коворкінг-простору лише починає набувати відповідного висвітлення. Аналіз останніх досліджень та публікацій засвідчив, що українські дослідники звернули увагу лише на деякі аспекти дизайнерського оформлення коворкінг-простору. Наприклад, вимоги до формування дизайну інтер'єру, а також переваги, ергономічність і доступність коворкінг-центрів на базі вищих навчальних закладів аналізують Ю. Радченко та О. Шмельова (2018) в науковій розвідці «Особливості формування дизайну інтер'єру коворкінг-центрів на базі ВНЗ»; провідні тенденції проектування коворкінг-просторів розглянуто О. Шмельовою, О. Сафроновою, Т. Булгаковою та М. Синицькою (2019) в науковій статті «Особливості дизайну просторів сучасних коворкінгів залежно від їх функціонального призначення»; особливості використання в інтер'єрах коворкінг-центрів елементів фітодизайну досліджено О. Олешко та Ю. Петровською (2018) в публікації «Використання елементів фітодизайну при формуванні інтер'єрів центрів коворкінгу» та ін. Проте особливості середовищного простору коворкінг-центру залишається практично невисвітленими, а тому потребують ґрунтовного осмислення.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що особливості дизайну інтер'єру коворкінг-центрів з'ясовано крізь призму феномену середовищного простору. Середовищний простір коворкінг-центру розглянуто в контексті впливу на формування, розвиток і реалізацію здібностей особистості. Проаналізовано психосоціальні, корпоративні та фізичні аспекти дизайну інтер'єру коворкінг-простору.

Методологія дослідження дизайну інтер'єру коворкінг-центру базується на основі теоретичних положень зарубіжних і вітчизняних науковців (Дж. Гібсон, М. Хейдметс, С. Куглен, Л. Паріно, І. Смекалов та ін.); вона передбачає перетворення середовищного простору на об'єкт, який засобами посилення в ньому різних змістових аспектів має підвищити гармонійну атмосферу коворкінг-центру, що сприяє високому рівню працездатності.

Мета статті

Мета статті полягає у виявленні специфіки дизайну інтер'єру коворкінг-центрів у контексті створення унікальної робочої атмосфери крізь призму феномену середовищного простору; проаналізувати психосоціальні, корпоративні та фізичні аспекти дизайну інтер'єру.

Виклад матеріалу дослідження

У 2005 р. у Сан-Франциско фрілансерами, за ініціативи програміста Б. Ньюберга, було орендовано велике приміщення в офісній будівлі, придбано необхідну для роботи техніку спільного користування з метою поєднання позитивних характеристик офісної роботи та фрілансу й відкрито простір «Nat Factory». Новаторська схема організації робочих місць (у спільному офісі паралельно працює певна кількість фрілансерів і стартап-команд) (Харченко, 2016, с. 43) отримала назву «9 to 5 group», а невдовзі популяризувалася в багатьох країнах світу як «коворкінг» (від «co-working» – спільно працюючи). На думку дослідників, поширення коворкінг-просторів було експоненціальним у всьому світі, паралельно з поширенням глобальної кризи (Mariotti et al., 2017, p. 50).

Коворкінг-простір розглядається в науковому світі як потенційний «пришвидчувач інтуїтивної прозорливості», призначений для прийому творчих людей та підприємців, які прагнуть подолати ізоляцію та знайти дружнє середовище, що може посприяти зустрічам та співробітництву (Moriset, 2014, p. 5). Відповідно до поширених гіпотез спільне користування одним і тим самим простором може забезпечувати співтовариство для тих категорій робітників (наприклад, фрілансерів, яким в іншому випадку не сподобався б реляційний компонент, що асоціюється із традиційним корпоративним офісом). Водночас реляційна та географічна близькість у нових робочих просторах може посприяти обміну інформацією та бізнес-можливостям (Ragino, 2015, p. 263).

На думку Є. Борисенка (2016, с. 64), коворкінг є сучасною альтернативою офісу для віддалених співробітників, фрілансерів та підприємців. Дослідник акцентує, що ідея «коворкінга», як проміжного простору між роботою з дому та використанням окремого офісу, полягає в тому, що в цій відносно новій моделі роботи учасники використовують загальний простір, в якому розміщено кілька робочих місць для діяльності, але при цьому залишаються вільними й незалежними. Коворкінг-простір розглядається як простір з обладнаними робочими місцями, що здаються в оренду будь-кому.

А. Алієв (Алиев и др., 2017, с. 873) наголошує, що формування коворкінг-центру відбувається за правилом трьох «і»: «interiors» (інтер'єр), «instruments» (інструменти), «interactions» (взаємодія).

Зазвичай єдиний простір коворкінг-центру поділяється на кілька внутрішніх просторів:

- робочий простір (тиха зона для роботи);
- подієвий простір (зона заходів та подій);
- конференц-зал (зона перемовин);
- простір для відпочинку (зона відпочинку та кухня) (Шевченко, 2012, с. 39-41).

Стрімкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, таких як Web 2.0, особисті мобільні пристрої, дані з відкритим висхідним кодом, принтери нового покоління та ін. посприяли змінам у способах та місцях виконання роботи. Пов'язане з цим зростання кількості творчих і цифрових робітників, а також наступне поширення коворкінг-просторів і виробничих просторів викликали різноманітні ефекти, включно зі змінами урбаністичного простору (пришвидшують регенерацію міст), в економіці та суспільстві (сприяє передаванню знань, неформального досвіду, взаємодії і співробітництву).

За даними дослідників, коворкінг-простори розміщені по всьому світу, переважно в мегаполісах з розвинутою економікою, для яких характерна висока динамічність і космополітичність міського середовища, що приваблює і науковців, і представників творчих та цифрових галузей (Moriset, 2014). Неабиякого розвитку коворкінг-простори набули в другій половині 2010-х рр. в Україні, передусім у Києві – місті, що є зосередженням інновацій, у якому фірми потребують присутності інших творчих компаній, котрі взаємозбагачують ідеї засобами формального й неформального обміну інформацією. Одним із найпопулярніших київських коворкінг-центрів є «Creative Quarter» із кількома локаціями. Дизайнерами інтер'єру центру створено атмосферу, що надихає працівників на продуктивну працю.

Проблематика взаємодії середовища й предмета, створення «просторової атмосфери», що впливає на почуття, відчуття та думки зануреної в неї людини, набувають особливого значення в контексті розвитку коворкінг-центрів.

Поняття «середовище» в дизайні розуміється як «оточення будь-чого / будь-кого, сукупність речей, барв, елементів ландшафту, природних або фізичних умов, серед яких знаходиться даний предмет, особистість» (Смекалов, 2013, с. 13); «сукупність, цілісність усіх компонентів і характеристик матеріально-просторових та емоційно-художніх умов існування людства» (Смекалов, 2013, с. 13).

У процесі аналізу особливостей дизайну інтер'єру коворкінг-центрів у цьому дослідженні використано термін «середовищний простір», який позначає приватний випадок простору – протяжний неоднорідний матеріалізований початок, де цілісність є первинною та домінує над розчленованістю, а складові елементи не підлягають відокремленню, ізольованому розгляду. Середовищний простір виступає як сукупність простору та речового наповнення, якому властивий пріоритет злиття, і не лише як комплекс фізичних умов, але й як система духовних сенсів сприяє пануванню емоційного начала над раціональним, синтетичного над аналітичним (Смекалов, 2013, с. 14).

У контексті специфіки дослідження важливими є ідеї американського психолога Дж. Гібсона (Гібсон, 1988, с. 46), відповідно до яких середовище, створюючи сприятливі можливості, впливає на формування, розвиток і реалізацію здібностей особистості, а також естонського дослідника М. Хейдметса, який стверджував, що становлення власного «Я», процес персоналізації середовища та взаємодія за типом суб'єкт-суб'єкт відбувається внаслідок ідентифікації об'єктів середовища (Heidmets et al., 2019, р. 9).

На думку Є. Єфімової (Єфімова & Хачатуров, 2012, с. 112), оскільки інтер'єр простору завжди залежить від аудиторії та галузі її робочої діяльності – творчої, технічної або наукової, – оформлення інтер'єру коворкінг-центру може бути і нестандартним та яскравим (наприклад, для художників, дизайнерів), і стриманим, класичним, наближеним до офісного (наприклад, для програмістів, перекладачів та ін.).

С. Куглер (Kugler, 2007, р. 146) стверджує, що атмосфера простору в дизайні інтер'єру може виникати завдяки відповідному формуванню її складових елементів, а саме: простору, текстури, лінії, форми, освітлення, температури, звуку, свіжості, архітектурного стилю. Сучасний дизайн інтер'єру характеризується різноманітністю та гнучкістю акцентів.

Орієнтація діяльності дизайнера в контексті створення гармонійного середовищного простору коворкінг-центрів спрямована на врахування психосоціальних (статус, персоналізація, конфіденційність), корпоративних (мобільність, стійкість, образ) та фізичних (доступність, природність, баланс або кінестетика, запах, тактильні відчуття та ін.) аспектів.

У процесі створення необхідної робочої атмосфери в дизайні інтер'єру коворкінг-простору особливого значення набувають такі фізичні аспекти, як:

- баланс або кінестетика: реакція людського тіла на рух у просторі (наприклад, перехід з килимового покриття на мармурову підлогу, підйом на кілька сходинок або підйом зі стільця – це дії, що вимагають змін у м'язових реакціях тіла); гармонійний дизайн забезпечує вільне пересування меблів

та людини довкола них, а також урахування маршрутів руху, що надають достатньо місця для відчуття комфорту;

- запах: відповідно до специфіки людського організму, на відміну від інших сенсорних стимулів, що спочатку проходять через мозок, запах одразу потрапляє у кровотік – завдяки зазначеній властивості конкретний запах створює атмосферу, яку неможливо передати ані звуком, ані зображенням;

- тактильні відчуття: для створення гармонійної атмосфери коворкінг-центру важливим є правильний вибір фактури внутрішнього оздоблення стін і стелі, дверей та меблів, а також їхній візуальний вигляд, оскільки людський мозок поєднує відчуття з пам'яттю та уявленням;

- слух: звук має вирішальне значення на робочому місці, оскільки створює цінне відчуття контексту, часу й місця, проте досягти правильного балансу вельми складно – більша частина фізичного дизайну належить до керування звуками, зокрема, контролю над шумами, які не повинні заважати творчості (передусім пониження рівня звуків завдяки використанню килимів та інших абсорбуючих шуми поверхонь; встановлення спеціальних вікон та безшумного обладнання);

- бачення: візуальний огляд простору коворкінг-центру надає людині відомості про його розмір, розташування та способи пересування; у невеликому просторі одна людина може відчувати психологічний тиск, а команда в занадто великому просторі, навпаки, може стати більш згуртованою; людина реагує на яскраве освітлення, барвисті кольори та гру води у фонтані, помічає зручні меблі, найновіші технології; відповідно візуальний дизайн кабінету допомагає працівнику несвідомо вирішувати, у якому просторі він зможе плідно працювати;

- колір: важливий складник образу, що впливає на мотивацію і працездатність, оскільки колір впливає на сприйняття людиною простору та реакції на нього. Колір, який бачить людина, – це світло, відображене від поверхні, тому кілька об'єктів однакового кольору, але з різною геометричною текстурою виглядають і сприймаються по-різному в різних ситуаціях. Креативне використання гри кольору є ефективним способом розширення простору, створення стилю, формування позитивного настрою співробітників та ін. (наприклад, світлі кольори візуально збільшують простір; темні – поглинають світло і роблять простір меншим і затишним; теплі кольори – привносять візуальну теплоту в простір, а холодні, зокрема синій та зелений, розслаблюють і освіжають; натуральні кольори – теплі, приємні живі; нейтральні кольори – чорний, білий та проміжні відтінки можуть виглядати досить стерильними, але в поєднанні з іншими кольорами – ефективні й позачасові).

Коворкінг-простори структуровані в такий спосіб, щоб створювати плюралістичні рішення для основних офісних потреб (зустріч, робота, спілкування для людей різних професій).

Аналізуючи елементи широкого спектру галузей матеріально-художньої культури, що безпосередньо формують предметно-візуальну реальність людини, у процесі розроблення інтер'єру коворкінг-центру дизайнер поєднує цінності способу життя та культури з традиційними художньо-естетичними рішеннями просторових завдань.

Висновки

Дослідження виявило, що дизайн інтер'єру коворкінг-центрів впливає на світосприйняття, настрій та працездатність особистості й розробляється з метою створення специфічної атмосфери відповідно до основних потреб відвідувачів і форми їхньої діяльності, реалізуючись завдяки схемі функціонального покращення, естетичного збагачення та поліпшення психології внутрішнього простору. У процесі формування реального середовища коворкінг-центру дизайнер синтезує візуальний, психологічний і діяльнісний контексти, декларуючи комплексність існування людини та її оточення.

Атмосфера коворкінг-простору відповідно до специфіки дизайну – це сенсорна властивість, що випромінює конкретний простір, безпосередня форма фізичного сприйняття, що розпізнається людиною через емоційну чуттєвість.

Середовищний підхід до проектування дизайну інтер'єру коворкінг-простору полягає у виявленні уваги та врахуванні потреб, звичок і переваг користувачів (орендаторів) центру, у прагненні покращити відповідність професійної особистості й навколишнього середовища, морального задоволення та емоційної прив'язаності до місця.

Список використаних джерел

- Алиев, А. А., Екимова, К. В., & Слепов, В. А. (2017). Методы государственной финансовой политики регулирования инновационного развития компаний. *Финансы и кредит*, 23(15), 869-881.
- Борисенко, Е. В. (2016). Пространство коворкинга: методологические аспекты изучения. *Вестник Волгоградского государственного университета. Серия 7: Философия. Социология и социальные технологии*, 3(33), 62-71.
- Гибсон, Дж. (1988). Экологический подход к зрительному восприятию (М. Сокольская, пер.). Прогресс.
- Ефимова, Е. С., & Хачатуров, А. Е. (2012). Художественные (творческие) мастерские как сегмент малого бизнеса. *Успехи в химии и химической технологии*, 26(8), 110-113.
- Олешко, О. П., & Петровська, Ю. Р. (2018). Використання елементів фітодизайну при формуванні інтер'єрів центрів коворкінгу. *Архітектурний вісник КНУБА*, 14-15, 143-153.
- Радченко, Ю., & Шмельова, О. (2018). Особливості формування дизайну інтер'єру коворкінг-центрів на базі ВНЗ. В *Наукові розробки молоді на сучасному етапі*, Тези доповідей XVII Всеукраїнської наукової конференції молодих вчених та студентів, Київ (Т. 1, с. 442-443). КНУТД.
- Смекалов, И. В. (2013). *Эстетические принципы живописи в проектной культуре средового дизайна*. Оренбургский государственный университет.
- Харченко, В. С. (2016). Культура фриланса: компоненты и принципы организации. *Метеор-Сити*, 5, 42-46.
- Шевченко, Е. Г. (2012). Эволюция технопарков в системе государственной поддержки малого инновационного предпринимательства. *Всероссийский журнал научных публикаций*, 1(11), 39-41.
- Шмельова, О. С., Сафронова, О. О., Булгакова, Т. В., & Синицька, М. О. (2019). Особливості дизайну просторів сучасних коворкінгів залежно від їх функціонального призначення. *Art and Design*, 4, 119-131.
- Bizzarri, C. (2010). The Emerging Phenomenon of Coworking. A Redefinition of Job Market in the Networking Society. In K. Muller, S. Roth, & M. Zak (Eds.), *Social Dimension of Innovation* (pp. 195-206). Linde.
- Heidmets, M. E., Durmanov, V. Yu., & Liik, K. A. (2019). Apartments and Offices: How to Satisfy Both Planners and Users? *Psychology. Journal of the Higher School of Economics*, 16(1), 7-26. <https://doi.org/10.17323/1813-8918-2019-1-7-26>.
- Kugler, C. (2007). Interior Design Considerations and Developing the Brief. In K. Latimer & H. Niegaard (Eds.), *IFLA Library Building Guidelines: Developments & Reflections* (pp. 144-172). K. G. Saur.
- Mariotti, I., Pacchi, C., & Di Vita, S. (2017). Coworking Spaces in Milan: Location Patterns and Urban Effects. *Journal of Urban Technology*, 24(3), 47-66. <https://doi.org/10.1080/10630732.2017.1311556>.
- Moriset, B. (2014). Building new places of the creative economy. The rise of coworking spaces. In *Proceedings of the 2nd Geography of Innovation International Conference*, Utrecht, The Netherlands. <https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-00914075/document>.
- Parrino, L. (2015). Coworking: Assessing the Role of Proximity in Knowledge Exchange. *Knowledge Management Research & Practice*, 13(3), 261-271.

References

- Aliev, A. A., Ekimova, K. V., & Slepov, V. A. (2017). Metody gosudarstvennoi finansovoi politiki regulirovaniya innovatsionnogo razvitiya kompanii [Methods of State Financial Policy of Regulation of Innovative Development of Companies]. *Finance and Credit*, 23(15), 869-881 [in Russian].
- Bizzarri, C. (2010). The Emerging Phenomenon of Coworking. A Redefinition of Job Market in the Networking Society. In K. Muller, S. Roth, & M. Zak (Eds.), *Social Dimension of Innovation* (pp. 195-206). Linde [in English].
- Borisenko, E. V. (2016). Prostranstvo kovorkinga: metodologicheskie aspekty izucheniya [Coworking Space: Methodological Aspects of the Study]. *Science Journal of Volgograd State University. Philosophy. Sociology and Social Technologies*, 3(33), 62-71 [in Russian].
- Efimova, E. S., & Hachaturov, A. E. (2012). Hudozhestvennye (tvorcheskie) masterskie kak segment malogo biznesa [Art (Creative) Workshops as a Segment of Small Business]. *Uspekhi v khimii i khimicheskoi tekhnologii*, 26(8), 110-113 [in Russian].
- Gibson, J. (1988). *Ekologicheskii podkhod k zritel'nomu vospriyatiyu* [The Ecological Approach to Visual Perception] (M. Sokol'skaya, Trans.). Progress [in Russian].
- Heidmets, M. E., Durmanov, V. Yu., & Liik, K. A. (2019). Apartments and Offices: How to Satisfy Both Planners and Users? *Psychology. Journal of the Higher School of Economics*, 16(1), 7-26. <https://doi.org/10.17323/1813-8918-2019-1-7-26> [in English].
- Kharchenko, V. S. (2016). Kul'tura frilansa: komponenty i printsipy organizatsii [Freelance culture: components and principles of organisation]. *Meteor-Siti*, 5, 42-46 [in Russian].

- Kugler, C. (2007). Interior Design Considerations and Developing the Brief. In K. Latimer & H. Niegaard (Eds.), *IFLA Library Building Guidelines: Developments & Reflections* (pp. 144-172). K. G. Saur [in English].
- Mariotti, I., Pacchi, C., & Di Vita, S. (2017). Coworking Spaces in Milan: Location Patterns and Urban Effects. *Journal of Urban Technology*, 24(3), 47-66. <https://doi.org/10.1080/10630732.2017.1311556> [in English].
- Moriset, B. (2014). Building new places of the creative economy. The rise of coworking spaces. In *Proceedings of the 2nd Geography of Innovation International Conference*, Utrecht, The Netherlands. <https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-00914075/document> [in English].
- Oleshko, O. P., & Petrovska, Yu. R. (2018). Vykorystannia elementiv fitodyzainu pry formuvanni interieriv tsentriv kovorkinh [The Use of Phytodisign Elements in Formation of Coworking Centers' Interiors]. *Architectural Bulletin of KNUCA*, 14-15, 143-153 [in Ukrainian].
- Parrino, L. (2015). Coworking: Assessing the Role of Proximity in Knowledge Exchange. *Knowledge Management Research & Practice*, 13(3), 261-271 [in English].
- Radchenko, Yu., & Shmelova, O. (2018). Osoblyvosti formuvannia dyzainu interieru kovorkinh-tsentriv na bazi VNZ [Features of Interior Design of Coworking Centers on the Basis of Universities]. In *Naukovi rozrobky molodi na suchasnomu etapi [Scientific Developments of Youth at the Present Stage]*, Abstracts of Papers of the XVII All-Ukrainian Scientific Conference of Young Scientists and Students, Kyiv (Vol. 1, pp. 442-443). Kyiv National University of Technologies and Design [in Ukrainian].
- Shevchenko, E. G. (2012). Evolyutsiya tekhnoparkov v sisteme gosudarstvennoi podderzhki malogo innovatsionnogo predprinimatel'stva [Evolution of Technoparks in the System of State Support for Small Innovative Entrepreneurship]. *Vserossiiskii zhurnal nauchnykh publikatsii*, 1(11), 39-41 [in Russian].
- Shmelova, O. Ye., Safronova, O. O., Bulhakova, T. V., & Synyska, M. O. (2019). Osoblyvosti dyzainu prostoriv suchasnykh kovorkinhiv zalezho vid yikh funktsionalnogo pryznachennia [Peculiarities of Design of Modern Coworking Spaces Depending on their Functional Purpose]. *Art and Design*, 4, 119-131 [in Ukrainian].
- Smekalov, I. V. (2013). *Esteticheskie printsipy zhivopisi v proektnoi kul'ture sredovogo dizaina [Aesthetic Principles of Painting in the Design Culture of Environmental Design]*. Orenburg State University [in Russian].

Стаття надійшла до редакції: 30.11.2020

СПЕЦИФИКА ИНТЕРЬЕРА СРЕДЫ СОВРЕМЕННЫХ КОВОРКИНГ-ЦЕНТРОВ

Приходько Ксения Александровна
Аспирантка,
Киевский национальный университет
культуры и искусств,
Киев, Украина

Цель статьи – выявить специфику дизайна интерьера коворкинг-центров в контексте создания уникальной рабочей атмосферы сквозь призму феномена средового пространства; проанализировать психосоциальные, корпоративные и физические аспекты дизайна интерьера. Методология исследования. В статье применены такие методы: обобщения и систематизации научно-теоретических сведений по проблематике дизайна коворкинг-центров, структурно-функционального анализа средового пространства, анализа среды как категории дизайна интерьера коворкинг-пространства, системный метод, которые поспособствовали исследованию различных элементов дизайна во взаимосвязи, как составляющих единого целого. Научная новизна. Выявлены особенности дизайна интерьера коворкинг-центров в контексте создания уникальной рабочей атмосферы сквозь призму феномена средового пространства; рассмотрено средовое пространство коворкинг-центра в контексте влияния на формирование, развитие и реализацию способностей личности; проанализированы психосоциальные, корпоративные и физические аспекты дизайна интерьера коворкинг-пространства. Выводы. Выявлено, что дизайн интерьера коворкинг-центров влияет на мировосприятие, настроение и работоспособность личности, что он разрабатывается с целью создания специфической атмосферы соответственно основным потребностям посетителей и форме их деятельности, реализуясь благодаря схеме функционального улучшения, эстетического обогащения и улучшения психологии внутреннего пространства. В процессе формирования реальной среды коворкинг-центра дизайнер синтезирует визуальный, психологический и деятельностный контексты, декларируя комплексность существования человека и его окружения. Средовый подход к проектированию дизайна интерьера коворкинг-пространства предусматривает учет потребностей, привычек и преимуществ пользователей (орендаторов) центра,

улучшения соответствия профессиональной личности и окружающей среды, нравственного удовлетворения и эмоциональной привязанности к месту.

Ключевые слова: коворкинг-центр; средовое пространство; дизайн интерьера; пространственная атмосфера

**INTERIOR DESIGN KEY FEATURES
FOR MODERN COWORKING CENTRE
ENVIRONMENT**

Kseniia Prykhodko

PhD student,

Kyiv National University of Culture and Arts,

Kyiv, Ukraine

The purpose of the article is to identify the specifics of the interior design of coworking centres in the context of creating a unique working atmosphere through the phenomenon of environmental space; to analyse psychosocial, corporate and physical aspects of interior design. Research methodology. The article applies the methods of generalisation and systematisation of scientific and theoretical information on the design issues of coworking centres; a method of structural and functional analysis of the environment; a method for analysing the environment as a category of interior design for coworking space; a systemic method that contributed to the analysis of various design elements in interrelation that are integral parts, etc. Scientific novelty. The article examines the features of the interior design of coworking centres through the phenomenon of environmental space; the environmental space of the coworking centre is considered in the context of the influence on the formation, development and realisation of personality abilities; analysed psychosocial, corporate and physical aspects of coworking space interior design. Conclusions. The study revealed that the interior design of coworking centres affects the worldview, mood and performance of the individual and is developed to create a specific atmosphere following the basic needs of visitors and the form of their activities, being realised through the scheme of functional improvement, aesthetic enrichment and improvement of the psychology of the internal space. In the process of shaping the real environment of a coworking centre, the designer synthesises visual, psychological and activity contexts, declaring the complexity of the existence of a person and their environment. An environmental approach to designing the interior design of a coworking space offsets the needs, habits and preferences of users (tenants) of the centre, improving the correspondence of professional personality and the environment, moral satisfaction and emotional attachment to the place.

Keywords: coworking centre; environmental space; interior design; spatial atmosphere